dům I. a II. stolice se ukládá, aby postupovaly liberálně i v případech, kde se strana dostatečně nebránila opravným prostředkem z omluvitelné neznalosti poplatkového práva nebo skutkového stavu a kde by jí vymáhání způsobilo vážnou újmu. Při vyřizování nedoměrků má býti přihlíženo především k případům, kde jde o vyměření pozůstalostních dávek.«

Označený výnos ministerstva financí jest interní a poněvadž nebyl úředně publikován, vznikají různé chybné výklady. Nejedná se o depurační akci podle analogie depurace u daní přímých, nýbrž finanční správa v cit. výnosu o depuraci poplatkové vůbec nemluví, nýbrž označuje akci jako »p o ř á d k o v o u«. Účelem akce jest v prvé řadě »vyčistiti« knihy, aby se nevedly stále v evidenci různé poplatky a jest proto nedobytné poplatky odepsati, kdežto dobytné poplatky mají býti vydobyty nepozději do konce roku 1938. Jedná se hlavně o administrativní ulehčení nižším úřadům, neboť část kompetence byla přenesena z ministerstva financí na zemské finanční úřady a uložena byla těmto úřadům práce přes čas k vypracování této agendy. Zůstávají tudíž i nyní v platnosti zásady o odpisu poplatků, prominutí úroků a posečkání poplatků podle výnosu min. fin. z 15. května 1935, č. 50.379/34 — viz Heller-Lappert-Čakrt, Poplatkové zákony, díl I., str. 169 a n. Důležité ovšem jest, že zásady tohoto výnosu min. fin. platí nyní též pro Slovensko a Podkarpatskou Rus.

Literatura.

H r a b á n e k - M i l o t a, **Tiskové právo československé,** druhé přepracované vydání, 1938. Stran 610. Cena Kč 55.—.

Spolupráce praktika s teoretikem jest vždy žádoucí. Jeden z autorů jest redaktorem, druhý autor je univ. profesorem trestního práva. Od roku 1933, kdy vyšlo první vydání, vydáno bylo několik vedlejších zákonů do zpracovávané látky spadajících, především však měl i nejvyšší soud příležitost vyložiti jednotlivé předpisy nového zákona o ochraně cti č. 108/1933, a právě proto nabývá druhé vydání doplněné podle stavu platného v roce 1938 zvláštní hodnoty, poněvadž dnes již nejsou předpisy zákona o ochraně cti komentovány v něm pouze autory, nýbrž i judikaturou a literaturou, jinde uveřejněnou. Autoři v předmluvě uvádějí, že, až na dva případy, nemuseli měniti svůj komentář. Tyto dva případy patrně jsou jednak výklad § 12 na str. 244, který museli autoři změniti vzhledem k rozhodnutí Vážný trest. 5728, Právník roč. 1937, str. 43 (v prvním vydání totiž zastávali názor, že § 12 se vztahuje jen na delikty proti cti, které byly spáchány jinak než tiskem), jednak výklad § 10 na str. 238 a 239. Autoři uznali za vhodné zpestřiti svůj komentář i neprávnickými citacemi rázu spíše zábavného (str. 339), jinak však citovali novější monografickou literaturu, ač ne úplně, a omezili se většinou na práce známější, takřka vesměs jen české. Nebylo by škodilo, kdyby v tomto druhém vydání byl býval uveden bibliografický přehled všech dosud u nás vyšlých prací, komentujících tiskové právo, ať již původu českého nebo německého. Jinak jest dílo svojí úpravou velmi prakticky použitelné a bude jistě pro svoji přehlednost hojně praktiky používáno. Pužman.

Dr. Vilém K l a u b e r - Dr. Pavel E h r l i c h, **»Nachschlagebuch für die bergrechtliche Praxis in den historischen Ländern«,** vydává autor Dr. Klauber, advokát v Teplicích-Šanově vlastním nákladem v sešitech.

Jde o zajímavý pokus, jak pro praktika obírajícího se horními věcmi uspořádati lexikon všech v úvahu přicházejících právních vztahů ze všech oborů, tedy nejen z oboru horního práva. Látka je uspořádána abecedně a celá práce je založena velmi široce. Nejen horní podnikatel sám, ale i právník v ní nalezne pohodlnou oporu pro všechny otázky, které v souvislosti s horním provozem se vyskytnou, aniž musí se utíkati ke studiu jiných pramenů i z jiných oborů.

Pokud jsou projednávány otázky pro horní podnikání odlehlejší, jsou v příručce

obsaženy alespoň odkazy na prameny a na judikaturu, takže tím jest dosaženo, že při aplikaci této příručky jen velmi těžko se patrně vyskytne případ, že by praktik při řešení nějaké právní otázky přehlédl nejposlednější stav zákona a praxe. Doporučovalo by se ovšem, aby u každého sešitu byla poznámka, ke kterému dni byl na právní stav vzat zřetel, aby si praktik mohl každý sešit od onoho dne doplňovati.

Uvítáno jistě bude i heslo »Fachausdrücke«, v němž technické termíny, arci německé, jsou obsahově vykládány.

Pro právníka, který se nespecialisuje na horní právo, jest příručka velmi šťastně řešena tím, že jednotlivá hesla jsou uspořádána abecedně.

Dosud vyšly tři sešity (Abbauberechtigte—Haftung), každý sešit má 4 tiskové archy; zvlášť podrobně a systematicky budou v dalších sešitech zpracovány otázky týkající se žalob na náhradu škod, vzniklých dolováním, kterážto látka bude zabírati celý sešit a bude zahrnovati zejména otázky, kdo jest zúčastněnou osobou (vlastník, cesionář, hypotekární věřitel, nájemce, vlastník svršků, dlužník), otázky trvání ručení (zastavení provozu), spolupůsobení více příčin při dolových škodách, odnímání vod, procesní otázky, promlčení atd. Pužman.

Z právní prakse.

Pro právní praksi důležité pokyny justiční správy.

1. Vyřizování pozůstalostí cizinců.

Podle § 1, odst. 1, č. 3 zák. č. 57/1931 Sb. z. a n. a § 1, č. 3 vlád. nař. č. 95 Sb. z. a n. náleží do oboru působnosti aktuárů vyřizovati pozůstalostní věci, takže soudci přísluší v pozůstalostním řízení rozhodovati pouze o sporných otázkách právních, nebo vyřizovati takové pozůstalostní věci, které si vyhradil ve smyslu § 2, odst. 2 cit. zák. a vl. n. Protože při projednávání pozůstalostí, ve kterých zůstavitelem je cizinec, jde velmi často o sporné otázky právní z oboru práva a řízení dědického a také jinak pro styk s cizozemskem je třeba, aby vyřizování bylo co nejpřesnější, doporučuje se, aby vyřizování pozůstalostí cizinců bylo vždy vyhrazeno soudci (§ 2, odst. 2 zák. č. 57/1931 Sb. z. a n.). (Výnos min. sprav. z 2. října 1935, č. 5090/30-10.)

2. Zjištění výše vkladů na vkladních knížkách spořitelen v řízení pozůstalostním.

Otázka, kdy je spořitelna povinna sděliti v pozůstalostním řízení soudu nebo notáři, jako soudnímu komisaři, výši vkladu spořitelní knížky, zda jen tehdy, je-li soudem zjištěno, že zůstavitel byl držitelem spořitelní knížky, či i mimo tento případ, je v souvislosti s předpisy finančního práva. Jakmile se totiž spořitelna doví o úmrtí zůstavitele, který byl v držbě spořitelní knížky, nesmí vydati uložené peníze (§ 28 cís. nař. 278/1915 ř. z.). Dotaz soudu, pokud se týče soudního komisaře, jak je formulován ve vzorci č. 19 nesp. říz., předpokládá, že zjištění o tom, že zůstavitel byl v době úmrtí v držbě spořitelní knížky a že vkladní knížka patří do pozůstalosti, se již stalo. Bylo-li by dotazu použito i tehdy, když zjištění podobné se ještě nestalo, mohlo by to míti následky v opatřeních spořitelny, takže strana, mající nárok na vyplatu, mohla by býti citelně poškozena. (Výn. min. sprav. z 9. září 1937, č. 39.720/37-11.)

3. Používání papíru formátu normalisovaného.

Ministerstvo upozornilo již ve výnosu z 2. července 1934, č. 35.701, že ustanovení § 328 j. ř. ve znění vládního nařízení č. 106/1934 Sb. z. a nař. o používání papíru formátu normalisovaného neplatí pro prvopisy listin, které jsou základem pro zápis do pozemkové knihy. To plyne zcela nepochybně z toho, že ani knihovní zákon č. 95/1871 ř. z., ani návod ku provedení knihovního zákona min. nař. č. 5/1872 ř. z., ani § 328 j. ř. nemají ustanovení o velikosti formátu takových p r v o p i s ů. Ke knihovním žádostem připojené o p i s y prvopisů listin jsou sice určeny pro sbírku listin, tedy pro soudní spisy a mají tedy býti zásadně vyhotoveny na papíru normalisovaného formátu. Z marginální rubriky k § 17 Návodu i ze samostatného ustanovení tohoto paragrafu však plyne, že soud zkoumá opis prvopisů listin určených pro sbírku listin po jeho formální stránce teprve až po vykonaném zápisu. Postup soudu upravuje v té příčině ustanovení § 90 knih. zák. a § 20, odst. 2 Návodu. Není-li tedy předložený opis k potřebě (nedá-li se tedy zařaditi do sbírky listin proto, že není vyhotoven na papíru formátu normalisovaného), má býti pro sbírku listin uschován prvopis listiny a strana zpravena, že si může prvopis listiny vyzvednouti, předloží-li dodatečně řádný opis (§ 90 knih.